

[Tove Jørgensen]

var berettiget til. Der er også et spørgsmål om mange timers ventetid på bistandskontorerne. Jeg vil gerne høre, om ministeren har under overvejelse at følge DKPs forslag om at give statsrefusion til personaleudgifterne, således at kommunerne kan ansætte mere personale. Jeg vil gerne høre, om ministeren vil foranledige, at alle, der skal være sagsbehandlere, har en uddannelse, der i hvert fald svarer til socialformidleruddannelsen, og om ministeren vil overveje at indføre en månedlig orienteringsdag i hvert bistandskontor for pensionister. En sådan ordning ville være en administrativ lettelse for personalet, for man ville kunne samle mange spørgsmål og orientere flere pensionister på én gang. Jeg ved, det er et ønske hos mange pensionister på denne måde at få lejlighed til at drøfte de forhold, de ikke kender så forfærdelig meget til, og som de har svært ved at læse sig til, fordi lovteksterne er så vanskeligt formuleret.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg må complimentere fru Tove Jørgensen for hendes evne til at tage spørgsmålet fra fru Inger Stilling Pedersen. Det var ikke bare fru Inger Stilling Pedersens spørgsmål, men det var, efter hvad jeg i farten kunne huske at høre, henved 8 forskellige spørgsmål, fru Tove Jørgensen gerne ville have klaret ved denne lejlighed. De fleste af dem er spørgsmål, som jeg har besvaret over for fru Tove Jørgensen i folketingets socialudvalg ved efterhånden flere lejligheder.

Men jeg skal gerne sige lidt om nogle af dem igen. Fru Tove Jørgensen rejste spørgsmålet om statsrefusion af udgifter til rådgivning. Jeg tror da, at fru Tove Jørgensen er opmærksom på, at spørgsmålet om statslig refusion af kommunens udgifter til rådgivning blev overordentlig indgående overvejet under folketingsbehandlingen af bistandslovsforslaget. Af betænkningen fra folketingets socialudvalg fremgår, at et flertal af udvalgets medlemmer ikke fandt det muligt at udskille kommunens udgifter til rådgivning fra kommunens øvrige administrationsudgifter; udgifterne til rådgivning afholdes således endeligt af kommunen ligesom udgifterne til den øvrige administration.

Fru Tove Jørgensen havde ligesom fru Inger Stilling Pedersen også nogle betragtninger om medarbejdernes kvalifikationer. Det

har jeg tidligere haft lejlighed til at give en orientering om, og jeg skal gentage, at der ikke stilles nogen bestemte krav til en bestemt uddannelsesretning, men at der stilles overordentlig vidtgående krav til medarbejdernes evne til at kunne behandle sagligt de sager, de får, og til at kunne, som jeg tror fru Inger Stilling Pedersen rigtigt sagde det, snakke med mennesker og komme i kontakt med mennesker, der er i den nødsituation, som har fået dem til at besøge et bistandskontor. Jeg tror ikke, det ville være rigtigt at indsnævre mulighederne for ansættelser gennem et ganske bestemt eksamenskrav; men jeg er enig med såvel fru Tove Jørgensen som fru Inger Stilling Pedersen i nødvendigheden af, at de mennesker, der er medarbejdere ved bistandskontorer og inden for den sociale forvaltning i det hele taget, både er i besiddelse af den nødvendige viden om de hjælpemuligheder, der findes, og er i besiddelse af den nødvendige vilje og evne til at komme disse mennesker i møde på en rimelig og rigtig måde.

Så skal jeg sige til fru Tove Jørgensen om hendes spørgsmål om vejledning: jeg tror, at også her har vi et af de områder, hvor fru Tove Jørgensen og jeg er overordentlig enige. Vi har et hidtil udekket behov for langt større og langt mere personligt præget vejledning af klienter og ikke mindst af pensionister omkring deres rettigheder og muligheder. Vi har – det har også de seneste forbedringer af pensionerne og boligydelsen vist – et behov for ikke bare at fortælle dem, der helt faktisk får nogle betydelige forbedringer, hvad de andrager i gennemsnit, men også at blive dygtigere til at fortælle dem, der er undtagelserne, på forhånd, at de ikke må påregne sådanne stigninger i den størrelsesorden, fordi vi vist er enige om, at der er ikke så mange, der er i tvivl om, at vi har nogle ganske gode pensionsordninger i dette land, men der er nogle mennesker, der med rette bliver skuffede, hvis vi antyder for dem, at de får nogle bedre muligheder, end de selv konkret i deres egen personlige situation på grund af deres særlige forhold rent faktisk får.

Til fru Inger Stilling Pedersen vil jeg til slut fortælle, at det er meningen, at der i nær fremtid skal gennemføres et endog meget omfattende undersøgelsesarbejde om, hvordan bistandsloven har virket i de snart 3 år, loven har været i kraft, og på grundlag af